

Ár 1976, miðvikudaginn 24. september, var í málinu nr. 7/1974 kveðinn upp af Yfirlasteignamátonofnd svohljóðandi.

ÚRKURSAR :

Tildróg mál sessa eru þau, að ágreiningur hefur risið milli breppsnefndar Hvolhrepps í Rangárvallasýslu annars vegar og landbúnaðarráðuneytisins hins vegar, hvernig haga beri skattlagningu jarðarinnar Stórlfsvalla til fasteignaskatta. Að jörðinni er rekinn graskógglaverkniðja og á rektuðu landi jarðarinnar er etundaður heyskapur í þágu verksamíðjunnar. Auk verksamíðjuþessanum sjálfrar þau verið reist geymsluhús, þar sem geymt er framleiðsla verksamíðjunnar og svo vélar.

Ofangreind fasteign hefur verið skattlögð til fasteignaskatta af hálfu breppsnefndar Hvolhrepps á grundvelli b-110a 3. gr. laga nr. 8/1972 um tekjustofna sveitarfélaga. Það sú skattlagning á því sjónarmiði reist, að fasteignin sé nýtt í þágu verksamíðjuframleiðslu á heyköggum en ekki til landbúnaðar.

Með bréfi, dags. 28. nóvember 1974, kerfi landbúnaðarráðuneytið framaugreinda skattheintu. Það kerfi er óbyggð, að umreidda hagnýting fasteignarinnar falli undir landbúnað og beri því nō skattleggja hana samkvæmt a-110 3. gr. laga nr. 8/1972 um tekjustofna sveitarfélaga, eins og nánar er rökotutt í síðastgreindu bréfi.

Fallast verður út, að verksamíðjuframleiðsla á heyköggum geti ekki telist til landbúnaðar í skilningi 3. gr. laga nr. 8/1972, sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 320/1972, enda sú framleiðslan mylloð til óslu en ekki í þarfir búsjárræktar á viðkomandi fasteign sjálfrí. Hins vegar verður að telja heymillun í þágu verksamíðjunnar til landbúnaðar í skilningi umreidda ókvæðis laga nr. 8/1972, sbr. 2. mgr. 2. gr. reglugerðar nr. 320/1972. Samkvæmt því horf að skattleggja tún og annað landbúnaðarland jarðarinnar á grundvelli a-110a 3. gr. laga nr. 8/1972, en mannvirkta á grundvelli b-110a súmu laga-greinar.

ÚRKURDAROND :

Tún og annað landbúnaðarland jarðarinnar Stórlfsvalla í Hvolhreppi, Rangárvallasýslu, skal skattlagt til fasteignaskatta á grundvelli a-110a 3. gr. laga nr. 8/1972 um tekjustofna sveitarfélaga, en fasteignin nō óðru leyti á grundvelli b-110a súmu laga-greinar.

Gaukur Jómundsson

• Torfi Ásgeirsson

Magnús Thoroddsen